

Voorwoord bij de Nederlandse vertaling

Velen zullen komen onder Mijn Naam en zeggen: Ik ben het, en zij zullen velen verleiden' (Marc. 13:6).

Het boek van Arthur W. Pink (1886-1952) *The Antichrist* is een 'klassieker', en deze uitgave in het Nederlands verdient hulde! Hoewel er diverse opvattingen aangaande de Antichrist door Pink gehuldigd worden waarbij vraagtekens gezet kunnen worden (zoals bijvoorbeeld zijn opvatting dat de Antichrist welhaast een Jood moet zijn - de uit de dood verrezen Judas Iskariot - of de opvatting dat de Gemeente vóór de Grote Verdrukking wordt opgenomen zodat daarna Israël 'de volle laag' krijgt, enzovoort), doet dat niets af aan de grote waarde van dit boek dat behoort tot een van de meest uitvoerige studies op dit gebied die ik ken. De lezer lijkt mij heel goed in staat daarover zijn of haar eigen oordeel te vormen!

Op één aspect van Pinks opvattingen over Israël en de Joden wil ik echter wel een kort commentaar geven, namelijk over hun vermeende hebzucht en geldzucht, een christelijk vooroordeel dat je nogal eens tegenkomt. Samen met de opvatting dat de Joden vanwege hun verwerping van Jezus eeuwenlang Gods straffen en oordelen moesten ondergaan. Met als gevolg dat ze in de landen van het christendom 2000 jaar lang zijn veracht, mishandeld en vermoord. Ze waren in de afgelopen 2000 jaar beter af in islamitische landen dan in christelijke landen. In mijn boek *Waarom Israël?* schrijf ik daarover:

'De Wandelende Jood ('verblind, op geld belust, altijd sluw en op macht uit' - zoals vele mensen zeiden of dachten en sommigen nog steeds doen) werd een opgejaagd wezen. De christelijke kerk vergat gemakshalve dat zij zélf de Joden de

geldhandel in gedwongen had in de Middeleeuwen, omdat dat als een goddeloos bedrijf gold waar fatsoenlijke christenmensen zich niet mee bezig hielden, en dat zijzelf de Jood de toegang verboden had tot de gilden en de 'gewone' beroepen. En Joden machtsbelust? Wie de strijd om de macht tussen christelijke koningen en pausen, landvorsten en edelen, kooplieden en boeren, burgers en kloosters door de eeuwen heen volgt in alle Europese landen, krijgt een goede indruk van wat het woord 'machtsbelust' betekent. Keer op keer werden de Joden uitgeplunderd, weggejaagd, in getto's opgesloten, afgetuigd en ten slotte afgevoerd naar concentratiekampen, de vrouwen verkracht en uiteindelijk massaal vermoord, van groot tot klein, van oud tot jong, vergast, en de lijken in de crematoria verbrand.

Je deed er zelfs een Gode welbehaaglijk werk mee, zei de kerk in vorige eeuwen, want ze waren toch de moordenaars van Jezus? Gemakshalve werd daarbij vergeten dat niet de Joden Jezus vermoord hebben, maar de niet-Joden, de Romeinen. De Joden mochten het niet eens, want ze waren geen baas in eigen land. De Romeinen waren de baas. En als Joodse rechtbanken doodvonnissen uitspraken, moest men te biecht bij de Romeinse stadhouder - in dit geval Pontius Pilatus - die zo'n doodvonnis al dan niet bekrachtigde en door zijn Romeinse soldaten liet uitvoeren. Zo ook bij Jezus. Joden hebben Hem ter dood veroordeeld en niet-Joden, Romeinen, hebben Hem gekruisigd, waarbij het doodvonnis door Pontius Pilatus rechtsgeldig werd verklaard. Onder Joodse druk? Jazeker. Maar het bleef zijn eigen verantwoordelijkheid. Pilatus liet zich trouwens niet zo gemakkelijk onder druk zetten. Bij nationalistische opstanden in het Noorden van Israël, in Galilea, stuurde hij gewoon de Romeinse troepen erop af, en richtte bloedbaden aan, zie bijvoorbeeld Lucas 13:1: 'Terzelfder tijd kwamen enigen tot Hem met het bericht over de Galileeërs, wier bloed Pilatus met hun offers vermengd had.' Maar in dit geval geeft Pilatus de opgehitste menigte maar eens zijn zin. Daarom staat Pontius Pilatus ook met

naam en toenaam genoemd in de Apostolische Geloofsbelijdenis, ontstaan in de vroegchristelijke kerk. De vroege kerk wist wie verantwoordelijk was voor de kruisdood van Jezus. Daar wordt van Jezus gezegd: 'Die geleden heeft, onder Pontius Pilatus is gekruisigd, gestorven en begraven.' Dus het is historisch zelfs onjuist om te zeggen: de Joden hebben Jezus vermoord.

De apostel Johannes, die bij het kruis stond en toekeek hoe de Romeinse soldaten Jezus' handen en voeten met spijkers doorboorden en uiteindelijk met een speer in Zijn zijde staken, zei: 'Want dit is geschied, opdat het schriftwoord zou vervuld worden: (...) Zij zullen zien op Hem, die zij doorstoken hebben.' Wie staken er? De Romeinen. Wie keken er? De Joden. Maar als het erom gaat wie werkelijk verantwoordelijk is voor de dood van Jezus, zijn wij dat allemaal. Alsof we ieder persoonlijk het doodvonnis hadden uitgesproken en de hamer, de spijkers en de speer hadden gehanteerd. 'Want om ónze over-tredingen werd Hij doorboord, om ónze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden.' Hij was en is het Lam Gods dat de zonden der wereld wegneemt. Hij zegt zelf: 'Niemand ontnemt Mij het leven, maar ik leg het uit Mijzelf af' (Joh. 10:18). Jacobus Revius zegt het in zijn prachtige gedicht zo:

Hy droech ons smerten

*T'en zijn de Joden niet, Heer Jesu, die U cruysten,
Noch die verradelijck U togen voort gericht,
Noch die versmadelijck U spogen int gesicht,
Noch die U knevelden, en stieten U vol puysten,
T'en sijn de chrijchs-luy niet die met haer felle vuysten
Den rietstock hebben of den hamer opgelicht,
Of het vervloecte hout op Golgotha gesticht,
Of over Uwen rock tsaem dobbelden en tuyschten:
Ick bent, ó Heer, ick bent die U dit heb gedaen,*

*Ick ben den swaren boom die U had overlaen,
Ick ben de taeye streng daermee ghy gingt gebonden,
De nagel, en de speer, de geessel die U sloech,
De bloet-bedropen croon die Uwen schedel droech:
Want dit is al geschiet, eylaes! om mijne sonden.**

De tijd waarin we leven, lijkt wel in een ‘snelkookpan’ te zitten. Steeds sneller ontwikkelen zich de eindtijd-gebeurtenissen om ons heen. Vorig jaar werd ik ineens midden in de nacht wakker met een beklemmende gedachte: de Antichrist, de Antichrist! ‘Wat bedoel je?’ zei mijn vrouw Marianne, die ook wakker werd. Wat ik bedoelde, heb ik trachten neer te schrijven in mijn onlangs gepubliceerde boek *Waarom eindtijd?* Daarin zult u ook stukjes aantreffen die ik geciteerd heb uit dit boek van Pink!

In Zijn rede over de laatste dingen begint de Here Jezus te spreken over de verwoesting van Jeruzalem en de tempel. Wanneer de discipelen dan vragen: ‘Zeg ons, wanneer zal dat geschieden en wat is het teken, wanneer al deze dingen in vervulling zullen gaan?’ begint Hij allereerst hen te waarschuwen voor *geestelijke* verleidingen: valse christussen en valse profeten. In Mattheüs 24 noemt Hij ze zelfs drie keer: vers 5, 11 en 23-24. Daarna noemt Hij oorlogen, aardbevingen en hongersnoden, als het begin der weeën. Het is omstreeks het jaar 30 wanneer Hij deze woorden spreekt, en in het jaar 70 is Jeruzalem gevallen en de tempel verwoest. Bedoelt de Here Jezus dat tussen het jaar 30 en het jaar 70 er velen zullen komen in Zijn Naam? Dat zou kunnen, want Flavius Josephus bericht over een hele reeks messiassen kort voor en na de komst van de Here Jezus. En het wás toen een apocalyptische tijd. Vóór de val van Jeruzalem in het jaar 70 leek de eindtijd welhaast aangebroken te zijn. Bij een bloedbad in Caesarea, met gevechten tussen Syriërs en Joden, vonden 20.000 Joden de dood. In Syrië stonden in veel grote steden deze twee

* Ds. Willem J. J. Glashouwer, *Waarom Israël?* (Uitgeverij Barnabas, Heerenveen, 2011), pag. 32-34. - E. M.

bevolkingsgroepen als doodsvijanden tegenover elkaar. In het hele Romeinse Rijk was veel onrust en waren er veel onlusten. Het centrale gezag was ver te zoeken. Binnen enkele jaren volgden maar liefst 5 keizers elkaar op: Nero, Galba, Otho, Vitellius en Vespasianus. Onder keizer Claudius in het jaar 46 was er een geweldige hongersnood (zie Hand. 11:30) en bij aardbevingen tijdens keizer Nero in onder andere Klein-Azië gingen hele steden tegen de vlakke, zoals bijvoorbeeld Laodicea en Hiërapolis. Door een aardbeving en een vulkaanuitbarsting in het jaar 63 werden Pompeï en Herculaneum onder de as bedolven. In het jaar 64 ging onder keizer Nero de helft van de eeuwige stad Rome in vlammen op, met vele duizenden slachtoffers. En ga zo maar door. De Romeinse geschiedschrijver Tacitus zegt: 'Ik neem mij voor een boekwerk te schrijven dat rijk is aan rampen, bloedige slachtingen en tweedracht zaaiende opstanden.' Maar toch: van lieden die claimen de wedergekomen Jezus te zijn of die zich als messiassen presenteren in Jezus' Naam, was in die dagen vóór de val van Jeruzalem niet echt sprake. Wél was er sprake van lieden die zich tooiden met de titel Messias, of die de indruk wekten dat te willen zijn. En ook was er sprake van vele misleiders binnen en buiten de christelijke en Joodse gemeenten. Dat gebeurt nu eenmaal in apocalyptische tijden. Volksmenners, verlossers, profeten, met allerlei schone leuzen en schitterende (sociale) programma's, die, als ze de kans krijgen, met groot machtsvertoon en veel en wreed geweld de weg wijzen naar allerlei schone aardse paradisijsen. Utopia binnen handbereik! Ook toen al. Mensen zoals ene Jonathan, en Theudas (zie Hand. 5: 36), Dositheus, Simon Magus (Hand. 8:9), Menander, 'de Egyptenaar' (Hand. 21:38) enzovoort. En ook later, na de val van Jeruzalem, tijdens de Joodse opstand onder keizer Hadrianus, van 132-135: Bar Kochba, die door de beroemde rabbi Akiba als messias begroet en erkend werd. Ze kunnen gerekend worden tot de 'vele antichristen' waar 1 Johannes 2:18 over spreekt. Ze claimen niet Jezus te zijn, maar

maken wel aanspraak op zijn titel messias, gezalfde, christus, verlosser. Grote en kleine misleiders.

De Here Jezus waarschuwt voor dergelijke lieden, onder andere aan het einde van de Bergrede (Matt. 7:15-20). Roofgierige wolven in schapenvacht, noemt Hij ze. Ze komen in hun eigen naam, niet in de Naam van de Vader, zoals Hij van Zichzelf zei. En Hij voorzegt in Johannes 5:43: 'Ik ben gekomen in de Naam Mijns Vaders, en gij neemt Mij niet aan; indien een ander komt in zijn eigen naam, die zult gij aannemen.' Mensen die komen in de naam van de mens. Torenbouwers van Babel. Ideologen en filosofen van allerlei aard en soort. Grote woorden en leuzen. Rechts nationaalsocialisme en links communisme. Vrijheid, gelijkheid en broederschap, zoals in de Franse revolutie. Revolutie in naam van de vrede en in naam van het menselijk paradijs dat voor het grijpen zou liggen, binnen handbereik. Theologie van de revolutie. En het eindigt altijd in stromen bloed. Miljoenen en miljoenen worden er afgeslacht. Vermoord, vergast, vernietigd. En dat alles in naam van de vooruitgang.

De mens wil als God zijn: dat was de verleiding die de val in het paradijs veroorzaakte. In naam van de mens tot goddelijke hoogte stijgen, zoals ook zijn meester Lucifer in naam van zichzelf wilde opstijgen en zich aan de Allerhoogste wilde gelijkstellen. Ongebreidelde machten van wetenschap en techniek moeten de gevallen mens daarbij helpen. En alles wat deze vooruitgang in de weg durft te staan, dient 'heropgevoed' te worden, of anders genadeloos verwijderd te worden. Geen God en geen gebod: ni Dieu, ni maître. Enkele jaren geleden waren er in Amsterdam groepen jongeren die zichzelf autonomen noemden: zichzelf-tot-wet, zelf de wet bepalend. Geen erkenning van een van buitenaf komende wet. Of die nu van God of van mensen afkomstig is.

Het is merkwaardig dat de Antichrist in 2 Thessa-lonicenzen 2:8 'de wetteloze', de 'a-nomos' genoemd wordt ('nomos' betekent wet in het Grieks). 1 Johannes 3:4 zegt: 'Ieder, die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid, en de zonde is

wetteloosheid.' 'Het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking', zegt Paulus in 2 Thessalonicenzen 2:1-12, en straks komt de grote afval en zal dé mens der wetteloosheid (dat menstype is reeds in opkomst!), 'de zoon des verderfs zich openbaren, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet'. Daniël zegt van hem in hoofdstuk 11:36 dat hij 'zich zal verhovaardigen en zich verheffen tegen elke god, zelfs tegen de God der goden zal hij ongehoorde woorden spreken, en hij zal voorspoedig zijn, totdat de maat van de gramschap vol is'. Want dat gebeurt óók in de eindtijd: de maat van Gods gramschap zal vol worden, en dat zal Zijn oordeel naderbij brengen. Het geduld waarmee Hij nu nog in grote lankmoedigheid allerlei onbegrijpelijke dingen toelaat, in de hoop op bekering, of omdat het getal van Zijn uitverkorenen nog niet vol is, loopt op zijn einde. Petrus zegt: 'De Here talmt niet met de belofte, al zijn er die aan talmen denken, maar Hij is lankmoedig jegens u, daar Hij niet wil dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen' (2 Petr. 3:9). En éénmaal is de maat vol, en dan komt het oordeel.

Jezus zegt: '(...) en omdat de wetsverachting toeneemt, zal de liefde van de meesten verkillen' (Matt. 24:12). Als de wet niet meer gerespecteerd wordt, verdwijnt ook de liefde. Dan ontstaat er een keiharde maatschappij, waarin ieder voor zich gaat. Homo homini lupus: de mens is voor de mens een wolf, zeiden de Romeinen reeds. De wet toomt die tomeloze ikerichtheid nog wat in en biedt de zwakke nog enige bescherming, maar als de wetteloosheid doorbreekt, moet het ergste gevreesd worden.

De verleiders komen in hun eigen naam. Zij zeggen: ik ben het. Als je het Grieks leest in Marcus 13:6, dan staat er letterlijk: '(...) velen zullen komen in Mijn Naam, zeggende dat (...) ik ben (...)!' Je hoort erdoorheen haast hoogmoedig de Godsnaam klinken, waarmee de Here Zich aan Mozes openbaarde, zoals te lezen staat in Exodus 3:14: 'Ik ben, die Ik ben.' Dat betekent: Ik ben de Zijnde. Ik ben er altijd. Ik ben er

en Ik zal er zijn, en Ik zal met je zijn. Ik ben de God van het verbond, 'de God van uw vader, de God van Abraham, de God van Isaäk en de God van Jakob' (Ex. 3:6). De hoogmoedige mens, die zichzelf in het diepst van zijn gedachten god waant, die zich tooit met de naam IK BEN - het tetragrammaton, de vierletter-Naam die onuitsprekelijk is: JHWH. Maar de enige mens die zich ooit mocht tooien met die Godsnaam was de Here Jezus Christus. En regelmatig hoor je Hem dan ook zeggen: Ik ben (...) het licht der wereld; Ik ben (...) de deur der schapen; Ik ben (...) het brood des levens; Ik ben (...) de wortel en het geslacht van David; Ik ben (...) de eerste en de laatste; Ik ben (...) de alfa en de omega, de eerste en de laatste, het begin en het einde. Zowel van de Here God als van de Here Jezus wordt het gezegd, vergelijk Openbaring 1:8 met Openbaring 1:17 en 22:13. Het werd ten slotte de reden van Zijn terdoodveroordeling (Matt. 26:63-66).

Wanneer je het parallelle gedeelte van de rede over de laatste dingen van de Here Jezus in Marcus 13 opslaat in Mattheüs 24, dan blijkt de vraag van de discipelen daar te luiden: 'Zeg ons, wanneer zal dat geschieden, en wat is het teken van Uw komst en van de voleinding der wereld?' Het antwoord dat de Here Jezus daar geeft, maakt duidelijk dat die tekenen van de eindtijd, zoals oorlogen, aardbevingen, wetteloosheid en dergelijke, vooral te maken hebben met Zijn parousie, Zijn wederkomst, en dat dus véerder gekeken moet worden dan de periode van het jaar 30-70, het jaar van de val van Jeruzalem en van de verwoesting van de tempel. Er waren toen reeds vóór-ervullingen, maar de definitieve vervullingen zullen vlak voor Zijn wederkomst plaatsvinden. Dus ook wat betreft de valse messiassen en de valse christussen, culminerend in dé Antichrist - het beest - en dé valse profeet. Ziet toe dat niemand u misleide!

Openbaring 13 zegt van hét beest, dat eenmaal zal oprijzen uit de (volkeren)zee, dat het zijn mond opent tot lasteringen tegen God 'om Zijn Naam te lasteren, en Zijn tent (Zijn tabernakel, en in de tabernakel wees alles profetisch vooruit

naar de Here Jezus Christus) en hen die in de hemel wonen' (die 'hen die in de hemel wonen' zijn wij, want Paulus zegt in Fil. 3:20 'dat wij burgers zijn van een rijk in de hemelen', en als dat het geval is, dan komt dat door het werk van de Heilige Geest, die het nieuwe eeuwigheidsleven door de wedergeboorte in ons plantte), en dus is het een lasteren van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest en van alles wat door deze God in de wereld gedaan wordt of wat naar Hem verwijst. Dat is hét kenmerk van de Antichrist, 'die de Vader en de Zoon loochent' (1 Joh. 2:22).

En van dé valse profheet, het tweede beest dat uit de aarde opkomt, dat zijn inspiratie van beneden heeft, zegt Openbaring 13 dat het twee horens had als die van het Lam, maar dat het sprak als de draak. Zoetgevooisde taal, maar levensgevaarlijk! Het klinkt als een christus, als een messias, en dat het maakt dat alle mensen die op de aarde wonen het eerste beest zullen aanbidden. Zoals de minister van propaganda Goebbels ervoor zorgde dat iedereen het beest Hitler aanbad. Daartoe komt er zelfs een sprekend beeld, ziet Johannes in Openbaring 13:15, en als je kijkt naar moderne media als TV en de geweldige macht ervaart die ervan uitgaat, kun je je niet aan de gedachte onttrekken dat die 'sprekende beelden' eenmaal het propagandamiddel bij uitstek zullen zijn voor het beest. Tegelijkertijd kun je van deze media allang zeggen dat het geheimenis der wetteloosheid erin reeds nu volop aanwezig is, en velen verleidt. Geweld, seks, liegen en bedriegen, alles doen en laten zien wat God verboden heeft, ja, dat zelfs belachelijk maken en er nog pers-, publieks-, kunst- of literatuurprijzen voor krijgen ook: het is aan de orde van de dag in het postchristelijke Europa.

We schuiven steeds verder de duistere eindtijd in, maar één ding is zeker: wanneer we deze dingen zien beginnen te geschieden, mogen we weten dat onze verlossing nabij is (Luc. 21:28). Richt u op en heft uw hoofden omhoog! Want het betekent dat Jezus spoedig wederkomt om alle dingen voor eeuwig nieuw te maken! Bent u daar klaar voor? Dan weet u

zeker: Wat de toekomst brengen moge, mij geleidt des Heeren hand. Moedig sla ik dus de ogen, naar het onbekende land!

Ds. Willem J. J. Glashouwer
President *Christians for Israel International*
Amersfoort
19 juli 2012

Ds. Willem J. J. Glashouwer schreef onder andere de volgende boeken:

Waarom Israël?

Waarom Jeruzalem?

Waarom eindtijd?

Zie Hij Komt - het boek Openbaring van dag tot dag

Al deze boeken verschenen bij uitgeverij Jongbloed te Heerenveen.